

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 20 - 26 iunie 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

joi, 24 iunie, ora 11.00, Sfânta Liturghie

Proorocule Sfinte Botezătorule, pentru mulțimea minunilor tale celor vrednice de laudă, de ți-am aduce cântări și glasuri care să minuuneze tot neamul omenesc, nimic nu săvârșim cu vrednicie, față de darurile tale, pe care le dăruiești nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia !

Salariu minim

Un angajat îi reproșa șefului său:

- «Dumneavoastră credeți că e corect să-mi plătiți salariul minim?»

Șeful răspunse:

- «Știu că nu este corect. Legea, însă, mă obligă să ți-l plătesc.»

Ceva asemănător ni se întâmplă frecvent în viață. Multe din „nedreptățile” care ni se fac nu au nimic nedrept în ele. Dacă ne-am analiza cu sinceritate, cu siguranță că am protesta mai puțin.

Este ușor să ne vedem maltratați în mod nedrept de către ceilalți: copiii de către părinți și părinții de către copii, elevii de către profesori și profesorii de către elevii lor, muncitorul de către șeful său și șeful de către muncitorul său... Ajungem, chiar, să ne credem tratați în mod nedrept și de către Dumnezeu.

Rareori ne întrebăm în mod sincer: eu ce merit am? Să nu ne dea Dumnezeu ceea ce este drept, ceea ce merităm!

Isus este modelul nostru: când noi, oamenii, plănuiam moartea sa, El institua Euharistia (1Cor 11,23.24). Acesta este modul divin de a acționa.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Tiberiu MOȘ și Călin BABA** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim ca anul 2010 să vă aducă sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Credința unui sutaș

Sutașul avea o problemă gravă, care îl neliniștea mult. Care dintre noi, iubii mei, nu avem probleme? Tocmai când viețile noastre par a fi caracterizate de pace și calm, deodată apare o durere, un izvor de tristețe, fericirea noastră pălind. Poate este vorba de o suferință a trupului, de una fizică adică. Mergem imediat la medic, și el ne internează. Medicii pun un diagnostic: boală gravă. Boala este incurabilă și nu există alt final decât moartea. Îmi amintesc că am luat masa la un moment dat cu un Episcop. Ne bucuram de mâncare, când Episcopul, care plesnea de sănătate, mi-a spus: „Am 62 de ani, dar mă simt ca unul de 18. În fiecare zi merg pe jos 8 kilometri”. După câteva zile a fost internat și a murit. Viața este plină de probleme. Ai grijă de copii, te sacrifici pentru binele lor. Speri să îi vezi într-o zi terminând facultatea, căsătorindu-se cu cine trebuie. Visezi multe despre cum va fi viitorul lor. Și deodată fiul dispare fără urme, asemenea fiului risipitor din Evanghelie. Săptămâna trecută am vizitat una dintre comunitățile pe care le-am păstorit de-a lungul timpului. Am aflat acolo despre un tânăr cu care stătusem de multe ori de vorbă, și care fugise la Hollywood, unde a fost înjunghiat mortal. Poliția i-a păstrat trupul mai bine de o lună, neștiind de unde vine și presupunând că părinții îl caută. Când am ajuns eu, săptămâna trecută, trupul neînsuflețit tocmai ajunsese acasă, și l-am înmormântat. Acestea sunt problemele vieții!

Problema sutașului era puțin diferită. Sluga sa era bolnavă, iar medicul și evanghelistul Luca ne spune că era pe patul de moarte: „Iar sluga unui sutaș, care era la el în cinste, fiind bolnavă era să moară” (Luca 7,2). Deși istoricii acelor vremuri ne spun că sclavii erau considerați a avea o valoare atât de mică încât carnea lor era dată ca hrană peștilor din lacurile imperiale; deși citim cum un unchi, al cărui nepot i s-a plâns că nu a văzut niciodată o vărsare de sânge, a ordonat imediatuciderea a șapte sclavi; în ciuda la toate acestea, noi vedem aici un sutaș care își iubea sclavul. Nu era un om crud. Chiar dacă nu era un evreu avea în sine ceea ce Sf. Pavel descrie în primele două capitole ale Epistolei către Romani: „Căci, când păgânii care nu au lege, din fire fac ale legii, aceștia, neavând lege, își sunt loruși lege, Ceea ce arată fapta legii scrisă în inimile lor, prin mărturia conștiinței lor și prin judecățile lor, care îi învinovătesc sau îi și apără, în ziua în care Dumnezeu va judeca, prin Isus Cristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor” (Romani 2,14-16). Acest centurion, această căpetenie romană, a ascultat glasul Dumnezeului cel mare și adevărat, Creatorul și Susținătorul lumii. Nu a contat pentru el faptul că sclavul său era sclav; era o ființă umană, icoană și imagine a lui Dumnezeu. „Și a făcut dintr-un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând vremile cele de mai înainte rânduite și hotarele locuirii lor, ca ei să caute pe Dumnezeu, doar L-ar pipăi și L-ar găsi, deși nu e departe de fiecare dintre noi. Căci în El trăim și ne mișcăm și suntem, precum au zis și unii dintre poeții voștri: căci ai Lui neam și suntem” (Fapte 17,26-28). Astfel le vorbea Apostolul Pavel filozofilor din Atena.